

pensionsordning før 1. januar 1958, gælder ikke alene for de midler, der er opsamlet før lovens skæringsdato, men også for enhver senere indbetaling til kapitalpensionsordning for den pågældende, herunder indbetalinger til senere oprettede supplerende policer eller konti. Den afgiftsmæssige forskel mellem de „gamle“ og „nye“ kapitalpensionsordninger bliver herved særligt iøjnefaldende.

Om de afgiftsmæssige virkninger af, at en arbejdstager, for hvem der er oprettet en „gammel“ kapitalpensionsordning, skifter arbejdsgiver, er i skatte-departementets nævnte cirkulære af 24. september 1958 under punkt 12 udtalt:

„Ophører ansættelsen hos den arbejdsgiver, hos hvem arbejdstageren var ansat den 31. december 1957, omfatter afgiftsfritagelsen ikke bidrag, som måtte blive betalt af en eventuelt ny arbejdsgiver. Dette gælder, selv om den nye arbejdsgiver fortsætter indbetalingerne til den før 1. januar 1958 bestående kapitalpensionsordning, f. eks. indtræder i den tidligere arbejdsgivers forpligtelse til at betale præmier til en kapitalforsikringspolice, der er oprettet i pensionsøjemed. Derimod bevares afgiftsfritagelsen for den del af kapitalpensionen, der hidrører fra den tidligere arbejdsgivers indbetalinger.“

Denne anvisning, hvorefter afgiftsfriheden for en kapitalpensionsordning, i hvilken arbejdstageren er indtrådt før 1. januar 1958, bortfalder ved ethvert arbejdsgiverskifte efter denne dato, blev ved skatte-departementets cirkulære af 29. september 1961 modificeret derhen, „at afgiftsfritagelsen også omfatter den nye arbejdsgivers bidrag, såfremt det før 1. januar 1958 er aftalt med den tidligere arbejdsgiver, at pensionsmidlerne skal forblive båndlagt efter ansættelsesforholdets ophør, og denne båndlæggelse stadig er i kraft på det tidspunkt, da pensionsordningen hos den nye arbejdsgiver tager sin begyndelse, og såfremt den nye arbejdsgiver indtræder i den tidligere arbejdsgivers rettigheder og forpligtelser efter den oprindelige aftale.“

Er den i den oprindelige pensionsaftale foreskrevne båndlæggelse derimod bortfaldet på det tidspunkt, da pensionsordningen hos den nye arbejdsgiver tager sin begyndelse, foreligger der ikke nogen ordning, i hvilken den nye arbejdsgiver kan indtræde, og i så fald gælder fremdeles anvisningen i 1958-cirkulærets punkt 12, uanset om der mellem arbejdstageren og den nye arbejdsgiver træffes aftale om en videreførelse af den hidtidige ordning. Såfremt den allerede oparbejdede pensionskapital helt eller delvis indskydes i den nye ordning, vil det således indskudte beløb kunne betragtes som et af arbejdstageren foretaget éngangsindskud i den nye ordning blandt andet med den virkning, at arbejds-

tageren, også hvor talen er om en pensionsordning på opsparingsbasis, fortsat vil kunne se bort fra kapitalen ved opgørelsen af sin skattepligtige formue og fra rentetilvæksten ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst.

Endelig bemærkes, at overdragelse af en virksomhed under sådanne omstændigheder, at dens funktionærer i medfør af bestemmelserne i funktionærlovgivningen bevarer deres hidtidige funktionærretlige status, ikke betragtes som arbejdsgiverskifte.“

Hermed må praksis på dette område for så vidt anses for afklaret. Denne praksis har imidlertid — ligesom det var tilfældet med praksis før cirkulæret af 29. september 1961 — givet anledning til kritik, hvorved der navnlig er henvist til, at det før renteforsikringsloven var tilstrækkeligt til at opnå skattemæssig godkendelse af en kapitalpensionsordning, at midlerne var båndlagt, så længe ansættelsesforholdet bestod, og at det derfor beror på tilfældigheder, om der før 1. januar 1958 er indføjet bestemmelse i en pensionsaftale om båndlæggelse af pensionsmidlerne ud over ansættelsesforholdets ophør.

Det sikreste middel til fremtidig at undgå de ulemper, der har vist sig at være forbundet med den nugældende overgangsregel i renteforsikringslovens § 6 c, ville antagelig være at begrænse afgiftsfriheden for de „gamle“ ordninger til den del af udbetalingerne, som hidrører fra indbetalinger før den nye lovs skæringsdato. Et tilsvarende princip er lagt til grund ved de overgangsregler, der vedrører afgiftspligt for ordninger med løbende udbetalinger, jfr. bemærkningerne til forslaget § 34, stk. 1. I det oprindelige forslag til renteforsikringsloven var overgangsreglerne vedrørende kapitalpensionsordninger også udformet efter disse retningslinier (Folketingstidende 1957-58, A. 896). Under lovforslagets behandling i folketinget blev der imidlertid på dette punkt foretaget en ændring til den nugældende regel i renteforsikringslovens § 6 c. (Folketingstidende 1957-58, B. 900). Man har herefter anset det for rigtigst at bevare princippet i den gældende overgangsregel, således at afgiftsfriheden for de „gamle“ ordninger efter forslaget også vil omfatte fremtidige indbetalinger til disse ordninger. Med henblik på at søge de oven for omtalte uheldige virkninger af de nugældende regler afbødet er der dog foreslået visse ændringer af reglerne.

Ændringsforslagene må ses i sammenhæng med, at forslaget bestemmelser om kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed er knyttet til de enkelte policer eller konti. I §§ 11 og 13 er betingelserne